

Nou pas per fer parlar el principal acusat de la mort de Flors Sirera

▶ L'Audiència Nacional demana anar a Sud-àfrica per prendre declaració a Nyamwasa, o que l'extradeixin

GEMMA CAMPS | MANRESA

El jutjat d'instrucció central 4 de l'Audiència Nacional, amb el jutge Fernando Andreu al capdavant, ha demanat a Sud-àfrica autorització per poder desplaçar-hi una comissió judicial per prendre declaració a Kayumba Nyamwasa, extinent general de l'exèrcit rwandès, considerat el principal acusat de l'assassinat de la infermera manresana Flors Sirera. L'audiència demana autorització per desplaçar-hi una comissió judicial o bé la detenció i el lliurament mitjançant extradició de Nyamwasa per prendre-li declaració.

És la segona comissió rogatòria (sol·licitud que un jutge o un tribunal fan oficialment a l'autoritat competent d'un altre estat perquè aquesta executi en acte d'instrucció o efectui una diligència) que s'envia a Sud-àfrica demanant autorització per al desplaçament d'una comissió judicial o la detenció i lliurament mitjançant extradició de Nyamwasa, segons ha informat l'advocat Jaume Asens, que porta el cas de Flors Sirera, entre d'altres, en substitució de Jordi Palou-Loverdos. Fet això només queda esperar.

La darrera informació que va donar Regió7 sobre aquest tema va ser el novembre passat. Aleshores s'estava celebrant un judici per retirar l'asil polític a Nyamwasa a Sud-àfrica. Aquest diari va intentar conèixer el resultat de la sentència, si és que ja s'havia dictat, però el ministeri d'Exteriors del govern estatal no ha donat resposta a la petició. Mentrestant, a final de l'any passat es van sol·licitar a Sud-àfrica les dues accions alternatives esmentades, per a les quals s'ha fet ara la segona petició.

Nyamwasa era el braç dret del president de Rwanda, Paul Kagame. Jaume Asens explica que va fugir

Kayumba Nyamwasa era el braç dret del president de Rwanda Paul Kagame. Ambdós a la fotografia

S'ha demanat autorització per desplaçar a Sud-àfrica una comissió judicial per prendre declaració a Nyamwasa

«per desavinences amb ell i va caure en desgràcia en el govern [de Rwanda]. Es va refugiar a Sud-àfrica i l'han intentat assassinar almenys un cop. El volen matar perquè, evidentment, sap massa coses. Per això estaria més segur en una presó espanyola». Està imputat, entre d'altres, per l'assassinat de la infermera manresana Flors Sirera, el 1997, i els també cooperants de Metges del Món Luis Valtueña i Manuel Madrazo, a més a més del missioner navatenc Joaquim Vallmajó; i per un gran nombre de massacres sistemàtiques contra la població civil, bàsicament hutu, de les zones nord i nord-est de Rwanda (a Ruhengeri, on vivia Flors amb Metges del Món) i del nord-est de

la República Democràtica del Congo (RDC). També, pel crim de pillatge de recursos naturals de l'est de la RDC, com ha informat Palou-Loverdos.

Tant en relació amb el judici per retirar l'asil polític a Nyamwasa, celebrat a petició de grups de drets humans a Sud-àfrica, com en la darrera petició de l'Audiència Nacional, recorda l'advocat Palou-Loverdos, cal tenir en compte que Sud-àfrica és part integrant del conveni internacional d'extradició i, per tant, està obligada a complir-lo. Aquest conveni diu que, d'acord amb el dret internacional i amb l'Àfrica, no es pot donar asil polític a una persona que és cercada per crims de guerra contra la humanitat i de genocidi, com és el cas.

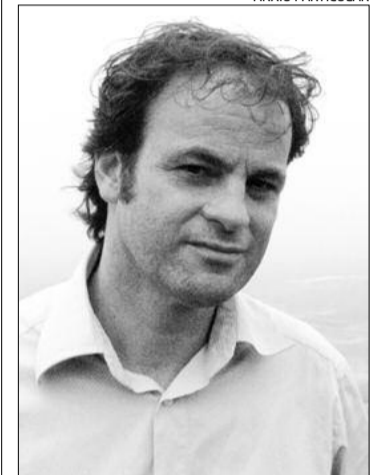
Localitzen un nou imputat

En la llarga llista d'imputats pels crims que van tenir lloc a Rwanda hi figura Ceaser Kayizari, que ha estat localitzat a Turquia, on l'han no-

L'extint Nyamwasa va fugir a Sud-àfrica en ser imputat, entre d'altres, per l'assassinat de la infermera Flors Sirera

menat ambaixador de Rwanda. És el 12è imputat de la llista, al qual s'atribueix, entre d'altres, la mort dels germans maristes espanyols al Congo. El general Kayizari va ser en el seu dia comandant i cap d'operacions del Batalló núm. 157 Mobile de l'Armada Patriòtica Rwandesa (APR), i el seu darrer càrrec conegut va ser el de comandant de Divisió a Butare, Rwanda. Del procediment es desprenen indicis de la seva participació en l'assassinat dels religiosos espanyols Servando Mayor García, Julio Rodríguez Jorge, Ángel Isla Lucio i Fernando de la Fuente de la Fuente. També seria l'executor de nombroses massacres sistemàtiques de població civil i de refugiats hutus rwandesos.

Jaume Asens, un expert en temes de drets humans, substitueix Jordi Palou-Loverdos

L'advocat Jaume Asens

G. C. | MANRESA

Jaume Asens, advocat i defensor dels drets humans, ha substituït el també advocat Jordi Palou-Loverdos per portar la causa contra l'assassinat de la infermera manresana Flors Sirera en nom de l'Ajuntament i de la família Cirera. Palou-Loverdos li ha donat la vènia per fer-se'n càrrec perquè no pot ho fer ell després del seu nomenament com a director del Memorial Democràtic i de tota la feina que li ha generat.

Asens porta casos tan mediàtics com el de les víctimes dels bombardejos a Barcelona que l'Audiència Provincial ha obligat a reobrir, i la querrela contra Bárcenas, tesorero del PP, interposada per l'Observatori de Drets Econòmics, Socials i Culturals. L'advocat, que treballa en un bufet a Barcelona, és lletrat de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona. S'ha destacat en casos de assetjament immobiliari, memòria històrica, contra la tortura i de víctimes en delictes de lesa humanitat davant l'Audiència Nacional, i en la querrela contra les agències de rating.

El pelegrí d'anada i tornada arriba a port

G. CAMPS | MANRESA

El basconavarrès Fermín Lopetegui va completar el 16 de març, després de 19 dies, el camí que va de Manresa a Loiola. Complia, així, la promesa feta un any abans, en arribar de Loiola a Manresa i convertir-se en el primer pelegrí a recórrer el Camí de Sant Ignasi, de fer el recorregut a la inversa. El va començar el 26 de febrer. La coincidència va fer que l'acabés el mateix dia que un any abans.

Ja a casa, Lopetegui ha explicat a Regió7 les sensacions de la seva aventura. Comenta que «són diferents. Tenia l'experiència de la vegada anterior i coneixia les dificultats que em trobaria, tant orogràficament com pels allotjaments, distàncies, etc. Tenia, també, l'avançat de conèixer el terreny, el re-

corregut que ja estava marcat amb la fletxa taronja, des de l'entrada a Catalunya i també en altres zones del camí, tot i que no en la seva totalitat». Fa notar que «continua faltant infraestructura per allotjar-se, si bé cada cop hi ha més opcions econòmiques per fer-ho. He trobat persones que es van implicant a conèixer els secrets d'aquest camí, com les noies de l'alberg de Gallur; Mercedes, de la pensió Los Valles, a Pina de Ebro; Sheyla, de l'alberg de Calahorra; Eli, de la Casa Rural Ibernalo, de Santa Cruz de Campezo, etc. En aquest camí un altre avantatge ha estat que l'arribada a Navarrete, a la Rioja, coincideix amb el tram català del Camí de Jaume, amb la qual cosa és fàcil seguir l'itinerari perquè està senyalitzat amb la fletxa groga, distintiva d'a-

quest camí». Assenyala que «la temuda etapa de travessar els Monegros de Fuentes de Ebro a Bujaraloz o a la inversa, de 48,5 quilòmetres, es pot programar d'una altra manera perquè ara hi ha allotjament a Pina de Ebro».

Retrobaments i ensurts

Lopetegui comenta que «hi ha hagut experiències agradables i alguna de desagradable». Entre les primeres, retrobar Lorenzo, un pelegrí lleonès al qual va conèixer l'any passat a Montserrat. També va coincidir amb un pelegrí alemany que començava el Camí de Sant Jaume a Montserrat. No va coincidir amb cap altre fins que no va arribar a Logronyo.

Pel que fa a les vivències negatives, esmenta «un desagradable

contacte amb l'agutzil encarregat de l'alberg de Castellnou de Seana». L'anècdota curiosa, «que en el seu moment em va fer passar por i ara em fa riure» la va viure a La Puebla de Labarca, Àlaba. «S'ascendeix un costerut tram d'escales per entrar al poble i, al final, en un llarg replà a l'esquerra hi ha un mur d'uns quatre metres amb una horta a la mateixa cota del mur on hi havia dos gossos que m'estaven bordant des del moment que vaig començar a pujar les escales. Confiat per l'alçada que hi havia que els gossos no em podien fer res, els vaig provocar una mica i amb la força amb què em bordava el més gran dels dos li van patinar les potes i va caure. Venia cap a mi i em vaig haver d'apartar. Quan va impactar al terra vaig fer un crit de por tan potent

Lopetegui va ser rebut a Loiola per Txema Vicente, rector del santuari, amb ell a la fotografia

que el gos es va espantar més que jo i va sortir corrents. Ara ric però en aquell moment vaig passar molta por». Quan quedaven tres etapes per arribar a casa va haver d'interrompre la marxa un parell de dies a causa d'un temporal de neu que assotava el País Basc.